

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10Er/1283/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713214753
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3713214753.2

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y. L. L., W. XX.X.XXXX zastúpená matkou Y. J. L., N. XXX/XX, T. F. právne zast. JUDr. Zuzanou Krutou, advokátkou, Slov. partizánov 1130/50, Považská Bystrica, proti povinnému: Y. F. L., W. XX.X.XXXX, L. XX/XX, T. F., o vymożenie zameškaného výživného 90 € a bežného výživného 90 € mesačne vedenej na exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Augustína so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, takto

rozhodol:

I. Súd vyhlasuje exekúciu za neprípustnú.

II. Súd exekúciu zastavuje.

odôvodnenie:

Na základe návrhu oprávneného zo dňa 18.10.2013 a rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/41/2012-17 zo dňa 10.5.2012 sa začalo 25.10.2013 exekučné konanie proti povinnému o vymożenie zameškaného výživného 90 € a bežného výživného 90 € mesačne od novembra 2013.

Súd vydal dňa 14.11.2013 poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie v zmysle návrhu oprávneného.

Dňa 16.12.2013 bol súdu doručený návrh povinného na odklad exekúcie. Dňa 3.1.2014 povinný oznámil, že netrvá na podanom návrhu na odklad. Navrhol exekúciu zastaviť ako neopodstatnenú. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10P/19/2013-66 zo dňa 24.7.2013 mu bolo znížené výživné na maloletú Silviu Sakalovú na sumu 60 € mesačne počnúc dňom 8.3.2013. Po doručení rozsudku uhradil zákonnej zástupkyňi maloletej výživné vo výške 60 € aj napriek tomu, že výživné bolo znížené už od 8.3.2013. Proti rozsudku podala zákonná zástupkyňa maloletej odvolanie a taktiež podala návrh na exekúciu pre zaplatenie údajne zameškaného výživného za 3 mesiace ako aj bežného výživného po 90 € mesačne. Dňa 21.11.2013 vydal Krajský súd v Trenčíne rozsudok 4CoP/113/2013-86, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č. 10P/19/2013-66 tak, že znížil výživné na sumu 75 € mesačne s účinnosťou od 8.3.2013. Uviedol ďalej, že došlo k tomu, že od marca 2013 do júla 2013, keďže platil výživné vo výške 90 €, vznikol preplatok a nie nedoplatok ako tvrdí oprávnená v návrhu na exekúciu. Napriek vzniknutému preplatku po doručení rozsudku Krajského súdu Trenčín uhradil dňa 23.12.2013 na účet matky sumu 120 €, teda bežné výživné 75 € plus doplatok za tri mesiace 3x 15 €. Vzhľadom k tomu, že má trvalé zamestnanie a vyživovaciu povinnosť voči dcére Silvii si vždy plnil načas a túto si chce plniť aj naďalej, navrhol exekúciu zastaviť a to aj ako predčasne začatú na základe exekučného titulu, ktorý stratil platnosť, keď v čase podania návrhu na exekúciu bolo výživné upravené rozsudkom 10P/19/2013-66 a nie rozsudkom 6P/41/2012-17 zo dňa 10.5.2012. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal na trovy exekúcie a právneho zastúpenia matku maloletej Gabrielu Sakalovú.

§ Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

I keď už bolo vo veci vydané poverenie na vykonanie exekúcie, súd opätovne prehodnotil procesné podmienky pre ďalšie trvanie exekúcie s poukazom na skutočnosť, že súd je povinný v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že je tu dôvod na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a to pre neexistenciu exekučného titulu v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie.

Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len "oprávnený"). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 39 ods. 1,2 Exekučného poriadku z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoľáva. K návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul).

Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 162 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia. Predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Podľa § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu 31) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Z uvedených ustanovení Exekučného poriadku bezpochyby vyplýva, že exekúciu možno začať a v nej pokračovať len na základe spôsobilého exekučného titulu. § 41 ods. 1 Exekučného poriadku uvádza, že exekučným titulom môže byť len vykonateľné rozhodnutie. Nevyhnutnou vlastnosťou rozhodnutia na podklade ktorého možno začať exekúciu je jeho preto jeho vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa pritom rozumie taká vlastnosť súdneho rozhodnutia, pri ktorej existencii je možné vynútiť splnenie povinnosti i proti vôli povinného účastníka autoritatívnou mocou štátu. Len rozhodnutie, ktoré je vykonateľné, môže byť spôsobilým exekučným titulom a podkladom pre vykonanie exekúcie.

V tomto prípade sa exekučné konanie začalo dňa 25.10.2013 na základe návrhu oprávneného zo dňa 18.10.2013, ktorý ako exekučný titul predložil spolu s návrhom rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/41/2012 - 17 zo dňa 10.5.2012. Rozsudkom súd zaviazal otca, v tomto konaní

povinného, prispievať na výživu maloletej Silvie sumou 90 € mesačne. Rozsudok bol opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 25.5.2012.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10P/19/2013 - 66 zo dňa 24.7.2013 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/41/2012 - 17 v časti výšky výživného, keď súd znížil vyživovaciu povinnosť z 90 € na 60 € mesačne s tým, že otec bude poukazovať sumu 60 € k rukám matky najneskôr do 15. dňa v mesiaci od 8.3.2013.

Z dôvodu podaného odvolania proti rozsudku 10P/19/2013 - 66 rozhodol o odvolaní Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 4CoP/113/2013 - 86 zo dňa 21.11.2013, ktorým zmenil rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica tak, že zaviazal otca na platenie výživného vo výške 75 € mesačne s účinnosťou od 8.3.2013, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Na základe takto zisteného skutkového stavu je súd toho názoru, že exekúcia vedená na základe poverenia tunajšieho súdu zo dňa 14.11.2013 je neprípustná a to pre rozpor exekučného titulu zo zákonom. Je nepochybné, že exekúciu možno začať len na podklade vykonateľného rozhodnutia. Súd mal však za preukázané, že v čase, keď oprávnený prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, rozsudok 6P/41/2012 - 17 zo dňa 10.5.2012 nebol vykonateľný.

Z § 162 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že rozsudky na plnenie výživného sú predbežne vykonateľné. V prípade rozsudku, ktorý je predbežne vykonateľný, plynie lehota od jeho doručenia povinnému účastníkovi, pričom začiatok plynutia lehoty na plnenie pri predbežne vykonateľnom rozsudku sa neviaže na právoplatnosť rozsudku. Deň právoplatnosti rozsudku tu nie je z hľadiska vzniku vykonateľnosti významný. Súd poukazuje na konštantnú judikatúru podľa ktorej, aj keď bolo podané odvolanie proti predbežne vykonateľnému rozsudku, nemá to za následok odklad jeho vykonateľnosti.

Účelom inštitútu predbežnej vykonateľnosti je poskytnúť určitú ochranu tak oprávnenému ako aj povinnému. Vyplýva to zo samotnej povahy určenia výživného ako aj jeho zmeny, v prípade, ak dôjde k zmene okolností. V prípade, ak dôjde k zvýšeniu výživného rozhodnutím súdu a povinný rodič podá odvolanie, predbežná vykonateľnosť poskytuje ochranu maloleťmu v tom, že povinný rodič musí platiť zvýšené výživné odo dňa doručenia rozhodnutia, nie až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní. Keďže zákonodarca neurčuje, že iba niektoré rozsudky na plnenie výživného sú predbežne vykonateľné, rovnaká ochrana je poskytovaná aj povinnému rodičovi, ak súd v dôsledku zmeny pomerov rozhodne o jeho znížení. Súd poukazuje aj na to, že ak v dôsledku zmeny pomerov povinného rodiča je rozhodnuté o znížení výživného, predbežná vykonateľnosť mu poskytuje ochranu, aby sa nedostal do existenčných problémov, prípadne, aby nedošlo k trestnému stíhaniu pre neplatenie výživného.

V tomto konaní mal súd za preukázané, že tak v čase spísania návrhu na vykonanie exekúcie 18.10.2013, ako aj začatia exekučného konania 25.10.2013 ako aj vydania poverenia na vykonanie exekúcie 14.11.2013, spôsobilým exekučným titulom nebol rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/41/2012 - 17, pretože už nebol vykonateľný. V tom čase bol vykonateľný rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10P/19/2013 - 66, ktorý vykonateľnosť nadobudol jeho dorúčením povinnému. Preto odo dňa doručenia tohto rozsudku sa mu v dôsledku zmeny pomerov poskytla dočasná ochrana vo forme predbežnej vykonateľnosti a bol povinný platiť výživné od 8.3.2013 v zníženej výške 60 € mesačne.

Čo však súd považuje za významné je tá skutočnosť, že iba tento rozsudok (10P/19/2013 - 66) mohol byť v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie spôsobilým exekučným titulom, pretože ak dôjde k vydaniu a doručeniu zmeňujúceho rozsudku týkajúceho sa výšky výživného, stráca tým vykonateľnosť rozsudok pôvodný. Nemôže existovať stav, kedy by medzi tými istými účastníkmi boli vykonateľné súčasne dva rozsudky s rôznou výškou výživného. Preto nastupuje inštitút predbežnej vykonateľnosti, ktorý v dôsledku zmeny pomerov účastníkov poskytuje jednému z účastníkov dočasnú ochranu na dobu,

kým rozsudok nenadobudne aj právoplatnosť po rozhodnutí odvolacieho súdu v prípade podaného odvolania.

Súd sa ďalej zaoberal otázkou, či možno v exekúcii začatej na podklade nespôsobilého exekučného titulu pokračovať, pričom dospel k záveru, že toto nie je možné. Exekučné konanie je konanie zásadne vždy iba návrhové, teda ho možno začať len na návrh oprávneného a na základe spôsobilého exekučného titulu, teda v tomto prípade rozhodnutia, ktoré je vykonateľné. Keďže sa jedná o konanie iba návrhové, súd nemôže uskutočniť z úradnej moci nápravu. Súd nerozporuje to, že ak by došlo k začatiu exekúcie na podklade spôsobilého exekučného titulu, v exekúcii by bolo možné pokračovať po vydaní nového rozhodnutia, či už o zvýšení alebo znížení výživného a nebolo by potrebné exekúciu zastaviť a podať si nový návrh, avšak v tomto prípade je exekúciu neprípustná z dôvodu, že už v čase jej začatia chýbala základná podmienka, na podklade ktorej ju možno začať a to vykonateľné rozhodnutie. Práve od rozhodnutia, ktoré predložil oprávnený sa odvíjal aj samotný jeho návrh na vykonanie exekúcie, keď oprávnený vypočítal povinnému v čase vypracovania tohto návrhu zameškané výživné vo výške 90 €, čo však nemohlo byť pravdou, pretože ho nemal počítať z rozsudku, ktorý už nebol vykonateľný. Keďže takýmto výpočtom oprávnený vypočítal zameškané výživné vo výške 90 € a nie vyššie, je zrejmé, že keďže rozsudkom zo dňa 24.7.2013 bolo výživné znížené iba na 60 €, žiadny dlh v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemohol existovať, inak by zameškané výživné v návrhu muselo byť vyššie. Navyac súd poukazuje aj na to, že návrh na vykonanie exekúcie nebol dôvodný ani vo vyčíslených trovách právneho zastúpenia, keď právna zástupkyňa oprávnenej v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účtovala za trovy právneho zastúpenia v exekúcii sumu 206,51 € bez DPH. Ak by aj bolo v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie zameškané výživné vo výške 90 €, podľa § 10 ods. 4 spolu s § 13a ods. 2 písm. c) cit. vyhlášky by za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava a podanie návrhu patrila právnej zástupkyňi odmena vo výške 16,60 € a k tomu suma 15,62 € titulom režijného paušálu (2x 7,81 €), celkovo 32,22 €. Právna zástupkyňa teda účtovala približne 6,5 krát vyššie trovy právneho zastúpenia ako jej to dovoľuje cit. vyhláška o odmenách a náhradách advokátov.

Súd ďalej poukazuje na to, že sa nemohlo jednáť ani o omyl pri písaní návrhu na vykonanie exekúcie, pretože oprávnený je v tomto konaní zastúpený právnou zástupkyňou, advokátkou, ktorá spisovala návrh na vykonanie exekúcie a táto istá právna zástupkyňa zastupovala oprávneného aj v konaní sp. zn. 10P/19/2013 o návrhu otca na zníženie výživného. Rozsudok bol v tejto veci právnej zástupkyňi riadne doručený a teda v čase písania návrhu na vykonanie exekúcie musela vedieť, že k nemu prikladá nespôsobilý exekučný titul, keďže vykonateľný v tom čase bol už niekoľko mesiacov rozsudok č.k. 10P/19/2013 - 66 zo dňa 24.7.2013.

Keďže exekúcia bola začatá na podklade nespôsobilého exekučného titulu, rozhodnutia, ktoré nebolo vykonateľné, bolo povinnosťou súdu exekúciu vyhlásiť za neprípustnú a zastaviť ju, pretože žiadnu exekúciu nemožno viesť na základe exekučného titulu, ktorý je v rozpore so zákonom, čo určite nevykonateľné rozhodnutie predstavuje a s poukazom na konštantnú judikatúru, že súd je povinný v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Súd v tomto prípade nerozhodoval o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ale jeho podanie bolo iba podnetom na to, aby súd z úradnej povinnosti začatú exekúciu po jej vyhlásení za neprípustnú zastavil. Preto nebolo povinnosťou súdu ani ustanovovať maloletej v tomto konaní kolízneho opatrovníka.

Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia súd rozhodne o trovách exekúcie po ich vyčíslení súdnym exekútorom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O. s. p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na neho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.